

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»

ДЯКОВИЧ ОЛЕСЯ ВІКТОРІВНА

УДК 340.12:327.39

**ПРАВОВА ГЛОБАЛІСТИКА:
ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ**

12.00.01 – теорія та історія держави і права;
історія політичних і правових учень

АВТОРЕФЕРЕТ

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата юридичних наук

Львів – 2015

Дисертацією є рукопис

Робота виконана на кафедрі теорії та філософії права Навчально-наукового інституту права та психології Національного університету «Львівська політехніка»

Науковий керівник – доктор юридичних наук, професор
Сливка Степан Степанович,
Навчально-науковий інститут права та психології
Національного університету «Львівська політехніка»,
завідувач кафедри теорії та філософії права

Офіційні опоненти: доктор юридичних наук, професор
Гіда Євген Олександрович,
Вищий навчальний заклад «Національна
академія управління»,
проректор зі стратегічного розвитку
та міжнародних зв'язків

кандидат юридичних наук, доцент
Котуха Олександр Степанович,
Львівська комерційна академія,
декан юридичного факультету

Захист відбудеться «30» листопада 2015 р. о 10.00 годині на засіданні спеціалізованої вченої ради К 35.052.19 у Національному університеті «Львівська політехніка» (79008, м. Львів, вул. Князя Романа, 1-3, аудиторія 301 XIX навчального корпусу)

З дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці Національного університету «Львівська політехніка» (79013, м. Львів, вул. Професорська, 1)

Автореферат розісланий «27» жовтня 2015 р.

Учений секретар
спеціалізованої вченої ради

Н. П. Бортник

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми дослідження. Проникаючі в усі без виключення сфери людського життя, глобалізація спричиняє в них відповідні зміни та трансформаційні процеси. Такого втручання не оминув і правовий простір. З огляду на це юриспруденція, як система юридичних наук, що досліджує державно-правову реальність, змушена реагувати на змінні характеристики правового простору – створюючи відповідну науку, яка покликана вивчати такі глобалістичні зміни. Зосередження уваги світового співтовариства на глобальних процесах і проблемах сучасності стимулювало трансформацію всієї системи наукового суспільствознавства, істотно вплинуло на змінні формації в системі юридичних знань.

Сучасність ставить новітні методологічні і практичні завдання для правової науки. Необхідність переорієнтації парадигми досліджень у правовій сфері об'єктивно визначена потребами регуляції нових глобальних соціальних структур, у межах яких старі правові регулятори, і національні, і міжнародні, вже не діють. Такі ж глобалізаційні процеси характерні і для сфери права. Як наслідок, виникає право, яке навіть у міжнародному ракурсі поступово набуває глобального виміру. Воно вже не «задовольняється» наявним рівнем міжнародного права і вимагає щораз глобальнішого розширення, яке, втім, має свої межі (окрема міждисциплінарна наука) й особливості.

Правова глобалістика, як новітня сфера наукового пошуку, сьогодні перебуває на своєму початковому, накопичувально-описовому і своєрідному інвентаризаційному етапі розвитку. У цій царині міждисциплінарного наукового знання досить багато дискусійних і нерозв'язаних проблем. Частково це пов'язано з тим, що глобалізація і глобальні дослідження дотепер ще не входили в ширшу систему наукового знання на рівні юриспруденції, що вказує на особливу актуальність аналізу правової глобалістики як юридичної науки, чіткого встановлення предмета і метода правового регулювання, аналізу генези й тенденцій розвитку.

Правова глобалістика об'єктивно виконує світоглядну й інтегративну роль у сфері науки і практики, оскільки осмислення глобальних тенденцій і принципове подолання спричинених ними правових проблем вимагає не тільки теоретичних досліджень, але й відповідних їм результативних практичних дій: досліджувати позитивні і негативні тенденції правової глобалізації та вияви глобальних правових проблем сучасності, розробляти алгоритми їх вирішення. Правова глобалістика наділена футурологічним потенціалом не тільки для правознавства, але й для всіх соціальних реалій, що є предметом дослідження інших галузей знань.

Досліджувати правову глобалізацію потрібно з огляду, насамперед, на філософське й соціологічне осмислення глобалізаційних процесів здійс-

нене визначними мислителями, з-поміж яких В. Вернадський, З. Бауман, Е. Тоффлер, М. Фуко, С. Хантінгтон, Ю. Хабермас, Р. Робертсон, Дж. Ролз, Ф. Фукуяма та ін. У вітчизняній юридичній науці питання предмета правової глобалістики вивчали такі вчені як: С. Гусарєв, М. Кельман, С. Погребняк, П. Рабінович, О. Святоцький (питання сучасної юридичної науки, її структури та методології); О. Копиленко, В. Лемак, Л. Луць, О. Мурашин, Ю. Оборотов, Н. Пархоменко, Н. Оніщенко (проблеми трансформації правової системи); М. Козюбра, А. Колодій, О. Петришин, С. Сливка (проблеми соціології й антропології у праві); Ю. Бисага, Л. Васечко А. Заєць, О. Зайчук, І. Жаровська, В. Ковальчук, О. Скакун, О. Скрипнюк, О. Тихомиров (щодо різних виявів глобалізації, зокрема впливу на державно-правові явища) тощо. У російській науці вказані питання аналізували П. Бирюков, І. Ільїн, М. Марченко, В. Нерсесянц, В. Сорокін, Ю. Тихомиров, А. Урсул, О. Чумаков та ін.

Утім, незважаючи на досить істотну зацікавленість наукової спільноти проблемами глобалізації правової реальності, комплексно правова глобалістика ще не була предметом емпіричного аналізу, що й зумовило вибір теми дисертації та визначило основний напрям наукового пошуку.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дослідження виконано у відповідності з науково-дослідною темою Навчально-наукового Інституту права та психології Національного університету «Львівська політехніка»: «Вдосконалення правового механізму захисту прав і свобод людини і громадянина в умовах розбудови правової держави», (державний реєстраційний номер № 0112U001217). Тема дисертації пов'язана з науковим дослідженням кафедри теорії та філософії права Навчально-наукового Інституту права та психології Національного університету «Львівська політехніка»: «Філософсько-правові та теоретико-правові проблеми державотворення та правотворення в Україні» (державний реєстраційний номер 0109U007855).

Мета і завдання дослідження. *Метою* дисертаційної роботи є аналіз правової глобалістики як новітньої науки в межах юриспруденції, через визначення й дослідження особливостей її предмета, методології, аспектів становлення та тенденцій розвитку у вітчизняній системі правових знань.

Для досягнення цієї мети поставлено такі *завдання*:

- з'ясувати наукознавчі концепти правової глобалістики, проаналізувати генезис розвитку та особливості правової глобалістики як міждисциплінарної науки глобалістики та юриспруденції;
- визначити поняття і місце правової глобалістики в системі юридичних наук, довести самостійний статус науки;
- проаналізувати методологію правової глобалістики;
- дослідити поняття правової глобалізації, її предмет та ознаки;

- охарактеризувати теоретичні аспекти глобальних юридичних проблем як предмета дослідження правової глобалістики;
- проаналізувати кризу національного суверенітету держави та визначити аспекти аналізу цієї проблеми в межах правової глобалістики;
- дослідити проблему трансформації національних правових систем та визначити проблематику аналізу новітньою наукою;
- висвітлити проблему глобалізації і регіоналізації правового простору та їх аналіз правовою глобалістикою;
- розглянути проблему аксіологічної змінної у правовій системі та перспективи її дослідження правовою глобалістикою;
- висвітлити актуальні проблеми становлення вітчизняної юридичної глобалістики;
- дослідити взаємодію правової глобалістики з іншими юридичними науками;
- визначити тенденції розвитку правової глобалістики як вітчизняної правової науки.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини, що виникають в процесі трансформації системи правових знань під впливом глобалізаційних проблем сучасності.

Предмет дослідження – загальнотеоретичні аспекти правової глобалістики.

Методи дослідження зумовлені предметом дослідження. В основу методологування правової глобалістики покладено комплементарно-цілісну концепцію. Методологічні підходи, методи та прийоми вибрано з огляду на принцип плюралізму.

З-поміж філософських, загальнонаукових та спеціально наукових методів використано такі: діалектичний – для проведення аналізу глобалістики як родового об'єкта правової глобалізації у процесі генезису (підрозділ 1.1); феноменологічний – дав змогу усвідомити догми, концепції та ідеї досліджуваної проблематики через призму свідомості окремої особистості (підрозділи 2.5, 3.1–3.3); герменевтичний – першочергово адаптується через тлумачення й інтерпретацію юридичних текстів (підрозділи 1.2, 3.1, 3.3); системний – припускає розгляд предмета правової глобалістики через комплексний аналіз правової глобалізації та глобалізаційних проблем у їх системному зв'язку (розділ 2); структурний – передбачає аналіз правової глобалістики в системі юриспруденції та глобалістики (підрозділи 1.1, 1.2, 3.2); синергетичний – дав змогу проаналізувати футурологічні аспекти правової науки (підрозділи 2.3–2.5); юридико-статистичний – для ілюстрації матеріального критерію виміру глобалізації; юридико-догматичний – дозволив проаналізувати чинні нормативні акти і визначити наявність у них факторів їх глобалізованого правового вираження (підрозділи 2.3, 3.1); по-

рівняльний – для аналізу особливостей генезису та розвитку правової глобалістики в різних державах (підрозділи 1.2, 3.1, 3.3); правового моделювання – використано для створення моделі майбутніх тенденцій державних та правових явищ шляхом уявної ідеалізації та абстрагування (розділ 2); юридико-лінгвістичний – застосовано для обґрунтування особливостей мовного вираження дефініцій правової глобалізації та правової глобалістики (підрозділи 1.2, 2.1).

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що робота є першим у вітчизняній науці загальної теорії держави і права монографічним дослідженням, присвяченим обґрунтуванню правової глобалістики як новітньої правової науки, в результаті якого сформульовано такі положення, що містять елементи наукової новизни:

уперше:

- обґрунтовано місце правової глобалістики в системі юридичних наук та доведено самостійний статус науки через визначення таких критеріїв: незалежність предмета та метода наукового пізнання, власний понятійно-категорійний апарат та практичну сферу застосування;

- сформульовано авторське визначення правової глобалістики як міждисциплінарної юридичної науки, яка спрямована на виявлення сутності правової глобалізації, причин її появи і тенденцій розвитку, аналіз позитивних і негативних наслідків та дослідження глобалізаційних правових проблем;

- виокремлено ознаки правової глобалізації, на основі яких вона позиціонована як історично-поступальний процес новаційного прогресивного розвитку універсальних властивостей, норм, форм і процедур правового простору, визначає спроможність права регулювати процеси загальноспільної глобалізації та характеризується універсальністю, гуманізацією, трансформацією та змінною характеристикою державно-правових явищ;

- визначено основні правові глобалізаційні проблеми, що мають вирішуватися в межах правової глобалістики, до яких віднесено: кризу національного суверенітету держави; проблему трансформації національних правових систем; проблему глобалізації та регіоналізації правового простору; проблему аксіологічної змінної у правовій системі;

- встановлено значення правової глобалістики для розвитку вітчизняної юридичної науки й тенденції її подальшого розвитку в Україні;

удосконалено:

- методологічне підґрунтя правової глобалістики як юридичної науки;

- поняття про позитивні і негативні аспекти правової глобалізації;

- положення про те, що глобалізаційні зміни первинно впливають на національний суверенітет держав, що призводить до різкого ускладнення зовнішніх та внутрішніх відносин, соціальної і правової трансформації;

- наукову доктрину про чинники трансформації правової системи під впливом глобалізації;
- положення про критерії встановлення оптимального чинника поєднання глобального і локального у праві;
- положення про кризу антропологічних цінностей у праві шляхом встановлення аксіологічних та деаксіологічних чинників правової глобалізації;

набули подальшого розвитку:

- класифікація етапів розвитку глобалістики та мотивовано четвертий етап розвитку родової науки, який характеризується галузевим поділом науки і становлення як окремих міждисциплінарних галузей знань предметних структурних складових глобалістики;
- положення про трансформацію науково-правових парадигм шляхом пошуку ефективних способів змін у правовій освіті;
- аналіз аспектів змін у правосвідомості та правовій культурі, які спричинені глобалізацією;
- дослідження взаємодії правової глобалістики з іншими юридичними науками, з-поміж яких – теорія держави і права, міжнародне право, порівняльне правознавство та філософія права.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані в дисертації висновки і пропозиції сприятимуть удосконаленню законодавства, юридичної практики та освітньої сфери. Обґрунтовані в роботі узагальнення, висновки і пропозиції можуть бути використані у:

- *правотворчості* – під час розробки законодавчих актів;
- *правореалізації* – для підвищення рівня правових знань, правової культури та правосвідомості всіх правореалізуючих суб'єктів, особливо посадових осіб органів державної влади та місцевого самоврядування;
- *науково-дослідній роботі* – для поглиблення знань про глобалізаційні процеси та спричинені ними проблеми, розвиток юриспруденції; для подальших наукових розробок проблем правової глобалістики;
- *навчальному процесі* – під час викладання та підготовки навчально-методичних матеріалів з правової глобалістики, теорії держави і права, філософії права, соціології права, конституційного права України та низки інших галузевих наук (довідка Національного університету «Львівська політехніка» № 67-01-1820 від 22.10.2015 р.).

Особистий внесок здобувача. Концептуальні положення, висновки і пропозиції, що містяться в роботі, сформульовані й обґрунтовані особисто здобувачем на основі аналітичного осмислення спеціальної літератури, міжнародних та внутрішньодержавних джерел законодавства, статистичних даних, інформаційних довідок тощо.

Апробація результатів дослідження. Дисертація виконана й обговорена на засіданні кафедри теорії та філософії права Навчально-наукового

Інституту права та психології Національного університету «Львівська політехніка». Результати оприлюднено у виступах і доповідях на таких науково-практичних конференціях: I-й регіональній науково-практичній конференції «Державотворення та правотворення в Україні: проблеми та перспективи розвитку», (Львів, 11 квітня 2013 року); Міжнародній науково-практичній конференції «Правові засоби забезпечення та захисту прав людини: вітчизняний та зарубіжний досвід», (Харків, 6-7 грудня 2013 року); Міжнародній науково-практичній конференції «Юридичні науки: історія, сучасний стан та перспектив досліджень», (Київ, 13-14 грудня 2013 року); Міжнародній науково-практичній конференції «Законодавство України: історія розвитку, соціальна обумовленість, якість, застосування та вдосконалення», (Донецьк, 20-21 грудня 2013 року); X Międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji «Strategiczne pytania światowej nauki - 2014» (Przemyśl? 07 – 15 lutego 2014 roku); X международная научная практическая конференция «Настоящи изследвания и развитие – 2014», (София, 17-25 януари 2014 року).

Публікації. Основні положення та результати дослідження викладено в 12 публікаціях, з яких 5 наукових статей, опублікованих у виданнях, що входять до переліку фахових з юридичних наук, 1 стаття – в зарубіжному науковому виданні та 6 тез виступів на наукових конференціях.

Структура і обсяг дисертації. Робота складається зі вступу, трьох розділів, що містять 12 підрозділів, висновків, додатків (на 6 сторінках) та списку використаних джерел (всього 252 найменування). Загальний обсяг дисертації 219 сторінок, з них основного тексту 188 сторінок.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У **Вступі** обґрунтовано актуальність теми дисертації, вказано на зв'язок роботи з науковими темами, визначено мету, завдання, об'єкт, предмет, методи дослідження; висвітлено наукову новизну та практичне значення одержаних результатів, наведено дані про апробацію, структуру й обсяг дисертації.

Розділ 1 «Теоретико-методологічні основи правової глобалістики» містить три підрозділи, у яких розкрито наукові підходи до формування уявлень про сутність правової глобалістики, осмислено багатоманітність ідей, течій і поглядів щодо досліджуваної проблеми.

У *підрозділі 1.1 «Наукознавчі концепти правової глобалістики»* акцентовано, що потреба у відокремленому цілеспрямованому дослідженні предмета правової глобалістики зумовлена сучасними соціальними реаліями, світовими тенденціями у сфері забезпечення прав та свобод громадян, міграційними потоками, міжнародним тероризмом, економічними та фінансовими глобальними змінами, посиленням впливу міжнародних державних

та недержавних організацій, науково-технічним прогресом та зміною інформаційного простору. Цей перелік не є вичерпним, оскільки процеси, викликані глобалізацією, переплітаються та взаємоузгоджуються.

Вказано, що сьогодні для юриспруденції як системи юридичних знань існують вимоги щодо її теоретично-правового й методологічного осмислення. Методологічною детермінантою новітніх знань є інноваційний підхід у розгляді проблематики юридичної науки. Оскільки правова глобалістика є новою галуззю знань, що розвинулася під впливом трансформації правової реальності в епоху глобалізації, то й аналізувати, пізнавати та раціонально оцінювати її предмет потрібно в новітньо-модернізаційній парадигмі.

Аргументовано, що правова глобалістика як міждисциплінарна наука ґрунтується на філософсько-правовому спадку минулого, але в умовах нової соціальної реальності має на меті врегулювати відносини у глобалізованому прагматичному житті.

Виділено декілька етапів розвитку глобалістики як окремої наукової галузі, встановлено тенденції розвитку цієї науки.

Проаналізовано структурованість глобалістики як міждисциплінарної науки, проведено відмежування понять «глобалістика» і «глобальні дослідження».

У підрозділі 1.2 «Правова глобалістика як міждисциплінарна наука в юриспруденції» звернено увагу на дуалістичність місця правової глобалістики, яка, з одного боку, знаходиться на перетині правознавства та глобалістики як окремих наукових сфер знань, а з іншого – має об'єднувальну, інтегративну функцію, оскільки спрямована не на розмежування вказаних попередньо наук, а на їх взаємозумовленість, пошук спільних точок дотику заради отримання єдино правильного результату. Доведено, що в системі сучасного правового знання юридична глобалістика може розглядатися як самостійний напрям юридичних досліджень, оскільки має власний предмет та метод дослідження, понятійно-категорійний апарат, практичну сферу застосування. Акцентовано увагу на прогностичній цілеспрямованості правової глобалістики.

У підрозділі 1.3 «Методологія правової глобалістики» показано, що новітнє методологування правової глобалістики не відкидає сталих загальноновизнаних концептів та парадигм, разом формує новітні методи, принципи, цінності, інваріанти для аналізу тих правових явищ, що перебувають на стадії деонтологічного становлення. Інтегративно-синтетичне методологування в науковому пізнанні природи правової глобалістики виступає ефективним шляхом для вдосконалення академічної потужності науки та її прагматичного потенціалу.

Аргументовано, що плюралізм наукових методів та концепцій має бути властивий правовій глобалістиці принаймні з двох причин. По-перше,

новітні наукові погляди передбачають багатоманітність та багатовекторність поєднання методів, що характерно не тільки для юриспруденції, але й усіх інших наук. По-друге, плюралістичність методологування зумовлена самим предметом дослідження, оскільки існує як міждисциплінарна наука, що інтегрується в багатьох наукових школах та концепціях.

Розділ 2 «Складові предмету правової глобалістики» містить шість підрозділів, які визначають основні складові предмету правової глобалістики.

У підрозділі 2.1 *«Правова глобалізація»*, в якому доведено, що права глобалізація є основою предмета правової глобалістики як юридичної науки. Узагальнено та систематизовано такі підходи до розуміння глобалізації: новітня система взаємовідносин; системно-просторовий процес об'єднання суспільства; двоякий процес штучного і природного інтегрування соціальної реальності; негативний вияв глобалізму та особливий феномен сучасного буття. Визначено, що особливостями правової глобалізації є те, що вона виявляється й поширюється у правовій сфері та, відповідно, має свої наслідки. Виділено три доктринальні наукові підходи до розуміння правової глобалістики: трансформація правових явищ; процес створення єдиного мегаправа та особливий процес, що сприяє уніфікації і стандартизації права.

Виокремлено ознаки правової глобалізації, з-поміж яких те, що вона є: історично-поступальним процесом та системно-просторовою категорією; інтегральним процесом, кінцева мета якого – об'єднати всі правові системи Всесвіту в єдине геоправове середовище; процесом, що передбачає регіоналізацію, гуманізацію, універсальність, новаційність, віртуальність права та зумовлює зміну сталого державно-владної управлінської системи.

Розроблено авторське визначення правової глобалізації.

У підрозділі 2.2 *«Глобальні юридичні проблеми»*, визначено сутність і види глобальних юридичних проблем, що виступають предметом вивчення правової компаративістики. Акцентовано, що з одного боку, глобальні юридичні проблеми деструктивно впливають на національне право, а з іншого – мають здатність стимулювати імплементацію найвищих соціальних, економічних, трудових, політичних міжнародних стандартів у внутрішньо-державне право. Виникаючи, модерністські зв'язки та певні інтегральні правові залежності змінюють міжнародні, міждержавні, соціальні та індивідуальні зв'язки між суб'єктами права, тому науковий аналіз взаємовекторного впливу національного і міжнародного права у вимірі глобалізаційних змін є досить важливим.

У підрозділі 2.3 *«Криза національного суверенітету держави»* акцентовано, що розмитий державний суверенітет викликає реальну правову колізію, оскільки глобалізаційні процеси завдають удару по національному правовому порядку й уможливають іноземне втручання у життя нації і народів, що проживають на території конкретної країни. Проблематика

держави, питання концептуального переосмислення цього поняття і, відповідно, теоретико-практичних наслідків для розвитку внутрішньодержавних просторів і міжнародного співтовариства набувають першочергового значення для наукового правового дослідження. Процеси глобалізації, уніфікації політико-правової та соціально-економічної організації різних суспільних утворень, легітимації (або делегітимації) наявних державно-правових режимів з боку міжнародного співтовариства зумовлюють принципово іншу епоху в розвитку національних держав, іншу геополітичну матрицю оцінки наявних проблем і загроз – з одного боку, та варіантів і перспектив цивілізаційної взаємодії – з іншого.

У підрозділі 2.4 «Проблема трансформації національних правових систем» наголошується на трансформації правової системи та необхідності її дослідження в новітньому аспекті, оскільки саме через правову систему, її елементи відбувається зв'язок позитивного права з державою, її органами, з усією політичною структурою суспільства. Систематизовано проблемні питання, що викликані трансформацією правових систем сучасності, з-поміж яких: проблеми трансформації, пов'язані з уніфікацією норм під впливом глобалізаційних процесів; проблеми співвідношення міжнародного та внутрішньодержавного права і транснаціоналізація правового простору. Визначено компоненти трансформації правової системи.

У підрозділі 2.5 «Проблема глобалізації та регіоналізації правового простору» доведено, що сучасні державно-правові процеси можна охарактеризувати як бінарність або біполярність правового впливу. Визначається вагомість меж взаємодії локальної та глобалізаційної правової реальності, визначено позитивні та деструктивні чинники правової регіоналізації та перспективи їх дослідження правовою глобалістикою.

У підрозділі 2.6 «Криза антропологічних цінностей у праві» доведено, що зміна ціннісних елементів соціальних реалій незмінно призводить до зміни цінності всієї правової підсистеми. Глобалізаційні процеси впливають на ціннісний вимір самого права, держави, їх інституцій. Доведено, що у соціоправовій площині необхідний перехід від орієнтації на цінності нічим не стримуваного індивідуалізму до визнання самоцінності, людини як основної мети і головного суб'єкта суспільного розвитку, враховуючи його глобальний рівень.

Охарактеризовано аксіологічні та деаксіологічні чинники впливу глобальних проблем на право. Виокремлені завдання правової глобалістики в аспекті дослідження кризи антропологічних цінностей у праві.

Розділ 3 «Становлення та перспективи розвитку правової глобалістики в Україні» містить три підрозділи, в яких проводиться дослідження проблем становлення вітчизняної юридичної глобалістики, визначається місце правової глобалістики в системі вітчизняної юридичної науки та окреслюються тенденції розвитку науки в Україні.

У підрозділі 3.1 «Актуальні проблеми становлення вітчизняної юридичної глобалістики» встановлено, що в Україні правове регулювання проблем правової глобалізації не знайшло законодавчої аргументації. Зазначено, що у сфері вітчизняного правового регулювання нема чіткої державної політики, яка б була пов'язаною не тільки з інтегральним вибором пріоритетів, але й з тим, щоб аналізувати та встановлювати глобальні виклики сучасності. Визначено необхідність вироблення спільного розуміння правових явищ та аспектів їхнього регулювання у єдиному глобалізованому світі.

Акцентовано, що формування новітньої юриспруденції вимагає трансформації не тільки академічного, але й практичного простору. Правова система сучасної України зумовлена рівнем розвитку громадянського суспільства. Аргументовано, що правова глобалістика має бути широко представлена у вітчизняній юриспруденції з огляду на те, що соціальна реальність змінюється та утворює глобальне громадянське суспільство, яке вимагає такого ж глобального регулювання. Визначено перспективи розвитку правової глобалістики в Україні.

У підрозділі 3.2 «Місце правової глобалістики в системі вітчизняної юридичної науки» доведено, що правова глобалістика входить до теоретико-правового блоку у системі юридичних наук, проте не є складовою теорії держави і права, оскільки має свій власний предмет і об'єкт дослідження.

Встановлено, що філософія права здійснює такий вплив на правову глобалістику: формує світоглядну ідеологію дослідника; визначає напрями правової політики держави у світлі людяності правових та державотворчих стандартів; надає методологічні інструментарії правовій глобалістиці, визначає ціннісні субстанції у глобалізованому правовому просторі; детермінує практичну спрямованість правового пошуку глобалізаційних проблем. Своєю чергою, правова глобалістика, розширюючи й оновлюючи юридичну парадигму та всю суспільну реальність, порушує нові питання для філософського спрямування, подає поле для нового дослідження та аналізу.

Визначено спільність між порівняльним правознавством та правовою глобалістикою, яка проявляється насамперед через спільність досліджуваних процесів, те, що вони обидві є новітніми науками в межах юриспруденції; в обох науках нема єдиного розуміння предмета, методів дослідження, сталих наукових категорій, понятійного та лінгвістичного апарату тощо; їхнє походження безпосередньо пов'язане з глобалістичними процесами сучасної міжнародної картини світу; породжені ціннісними категоріями сучасного праворозуміння як реакція юриспруденції на трансформаційні процеси; сферою дослідження цих наук є не винятково внутрішньодержавне законодавство та практика, а міжнародні та іноземні

правові реалії. Відмінність проявляється в завданнях, що ставлять перед собою науки, та орієнтації на об'єкт удосконалення (глобальне і внутрішньодержавне право відповідно).

З міжнародним правом глобалістика відмежовується за предметом і об'єктом дослідження. Сфера правової глобалістики є ширшою, ніж міжнародного права, адже досліджує міжнародне, внутрішньодержавне і право міжнародних господарських об'єднань у їх тісному взаємозв'язку. Різниця полягає також в особливостях об'єкта дослідження та у суб'єктному складі, який, крім суб'єктів міжнародного права, стосується міжнародних господарських об'єднань, транснаціональних компаній і фізичних осіб.

У підрозділі 3.3 «Правова глобалістика як новітня тенденція розвитку вітчизняної юриспруденції» акцентовано на необхідності розвитку правової глобалістики як науки та визначені тенденції її розвитку в Україні. Доведено доцільність розробки нових інструментів популяризації глобального знання. Досить ефективними заходами могли б стати: спільне міжнародне видання або розміщення в електронному вигляді енциклопедичного довідника; розробка Єдиної освітньої програму для студентів магістрів спеціальності «Правознавство»; розширення спільних міжнародних дослідницьких проектів тощо.

ВИСНОВКИ

Дисертаційне дослідження визначається сучасною постановкою завдання, виявленням і дослідженням нових теоретико-правових ідей та тенденцій розвитку правової глобалістики, а також перспектив розвитку цієї науки в Україні. У роботі піддано всесторонньому аналізу теоретичний та практичний матеріал, що стосується тематики дослідження. Це сприяло обґрунтуванню та вирішенню кола питань, які мають важливе наукове і прикладне значення. У результаті автором сформульовано низку висновків, пропозицій та рекомендацій, що полягають у такому:

1. Доведено необхідність наукових першооснов гносеологічного пізнання глобалістики як первинного родового об'єкта всіх глобальних правових явищ. Глобалістика встановлює загальні закони дослідження, понятійно-категорійний апарат, визначає проблеми та матрицю їх вирішення, тому є основою наукознавчих концептів правової глобалістики.

Виділено декілька етапів розвитку глобалістики як окремої наукової галузі. Перший етап полягає в осмисленні глобальних проблем сучасності (А. Печчеї, Д. Медоуз, концепції Римського клубу); другий етап зумовлений зміною політичної і географічної карти світу, що зумовлює осмислення новітніх політико-правових процесів та розуміння необхідності наукового обґрунтування суспільно-політичної ситуації на науковому рівні; третій етап – становлення основних форм її існування як самостійної галузі нау-

кового знання. Мотивовано, що процес становлення і розвитку глобалістики на цьому не закінчився. Аргументовано, що сьогодні варто говорити про четвертий етап розвитку глобалістики, який характеризується галузевим поділом науки та становленням як окремих міждисциплінарних галузей знань предметних структурних складових глобалістики. Глобальні сучасні змінні правового простору спричиняють значну кількість правових проблем, що потребують вивчення в аспекті окремої системи знань – правової глобалістики.

2. Акцентовано увагу на науковій невизначеності місця, ролі та значення правової глобалістики в системі юридичних наук. Доводиться самостійний статус науки через визначення таких критеріїв: незалежність предмета та методу наукового пізнання, власний понятійно-категорійний апарат та практична сфера застосування. Предметом правової глобалістики визначено тенденції та властивості правової глобалізації і спричинені нею проблеми. Мотивовано наявність власної методології правової глобалістики. Досліджувана наука послуговується понятійним апаратом, що розроблений у межах глобалістики, а також юридичною термінологією міжнародного, внутрішньодержавного та права міжнародних державних і недержавних організацій. Правова глобалістика формує футурологічне спрямування юриспруденції, оскільки має потенціал не тільки подавати знання у сфері права, що виявляються з трансформаційними, глобалізаційними процесами, але й вказувати, визначати та моделювати майбутні зміни у право- та державотворенні, у чому й проявляється її практична значущість.

Сформульовано авторське визначення правової глобалістики як міждисциплінарної юридичної науки, спрямованої на виявлення сутності правової глобалізації, причин її появи і тенденцій розвитку, аналіз породжуваних нею позитивних і негативних наслідків та дослідження глобалізаційних правових проблем.

3. Методологія правової глобалістики дає змогу вивчити й узагальнити глобалізаційні явища на теоретичному і практичному рівні, встановити відповідність отриманих у такий спосіб знань об'єктивним фактам та явищам. Інтегративно-синтетичне методологування в науковому пізнанні природи правової глобалістики є ефективним шляхом до вдосконалення академічної потужності науки та її прагматичного потенціалу. Методологія правової глобалістики повинна стандартно спиратися на загальну методологію юриспруденції з акцентом на новітні методологічні концепти. Доведено актуальність синергетичного й аксіологічного підходів для вивчення предмета глобалістики.

У складі методології правової глобалістики як юридичної науки виділено дві складові: 1) філософсько-світоглядну, що є підставою, принципами формування знань про глобальні та державні явища; 2) інструмен-

тальну, як практичний, «робочий» інструментарій наукового пізнання. Цей компонент позначається як спеціально-юридичний інструментарій, що характеризує пізнання закономірностей формування глобальної правової реальності, тенденції розвитку предмета правової глобалістики, його форму і трансформацію в сучасних умовах.

4. Розроблено авторське визначення правової глобалізації як основного предмета правової глобалістики. Правова глобалізація проявляється як історично-поступальний процес новаційного прогресивного розвитку універсальних властивостей, норм, форм і процедур правового простору, визначає спроможність права регулювати процеси загальносуспільної глобалізації та характеризується універсальністю, гуманізацією, трансформацією та змінною характеристикою державно-правових явищ.

5. Предметом правової глобалістики є також глобальні правові проблеми, які привносять внутрішньосуперечливі чинники у правові реалії. Виокремлено основні правові глобалізаційні проблеми, що повинні вирішуватися в межах правової глобалістики, до яких віднесено проблему: кризи національного суверенітету держави; трансформації національних правових систем; глобалізації та регіоналізації правового простору; аксіологічної змінної у правовій системі.

6. Глобалізаційні зміни первинно впливають на національний суверенітет держав, що призводить до різкого ускладнення зовнішніх і внутрішніх відносин, соціальної та правової трансформації. У зв'язку із цим актуальною проблемою сучасності є розуміння сутності трансформації доктрини національного суверенітету, встановлення взамовекторів впливу національного та міжнародного права у вимірі глобалізаційних змін, рівень впливу на правову систему окремої держави та визначення позитивно-корисних і девіантних наслідків глобалізаційного розвитку для держави, суспільства та права. У межах питання кризи суверенітету виділяють такі проблемні аспекти наукового юридичного аналізу: рівності держав в економічному та соціальному просторі, ролі мегадержав у світовому державно-правовому просторі та подолання розбіжностей національного і глобального ідеологічного підґрунтя державо- та правотворення.

7. Визначено, що трансформація правової системи під впливом глобалізації проявляється в таких компонентах: спільних гуманістичних стандартах права; активності процесів правової рецепції, гармонізації, уніфікації, стандартизації, адаптації, апроксимації та інфільтрації правових норм, що призводить до несталості правової системи; впровадженні у вітчизняну правову систему міжнародних норм, що діють як безапеляційні, домінантні частини права; розробці новітнього виду права, котре можна визначити як «наднаціональний» – модерністський вид правових норм, що створюються глобалізованими суб'єктами права та зазвичай регулюють сферу, яка ще не

врегульована у внутрішньодержавному та міжнародному праві; антиномності правового регулювання, що виявляється в одночасності регіоналізації та глобалізації правового регулювання; розширенні сфери правового регулювання; зміні ролі, значення і видів джерел права, відсутності чіткого розмежування між системами права, їх взаємопроникненні та впливі; розширенні сфери суб'єктів, що здійснюють правотворчу діяльність; втраті державою прерогативного права визначати державну та правову політики, оскільки відчувається вплив на державну владу з боку міжнародного простору, мегадержав, міжнародних організацій, транснаціональних компаній тощо.

Визначено, що питання, які пов'язані з трансформацією правових систем сучасності можна об'єднати у три вагомні комплекси: (1) проблеми трансформації, пов'язані з уніфікацією норм під впливом глобалізаційних процесів, (2) проблеми співвідношення міжнародного та внутрішньодержавного права і (3) транснаціоналізація правового простору.

8. Проблема наукового розгляду в межах правової глобалістики має зводитися до встановлення оптимального чинника поєднання глобального та локального. Розширення меж глобального або, навпаки, локального призводить до правової кризи, оскільки руйнує правовий принцип толерантності, стимулюючи різноманітні прояви ідеології расизму, націоналізму, фашизму, шовінізму в їх радикальних формах. Правовий неотрайбалізм спричинює правову девіантну поведінку певних суб'єктів права, для яких характерний екстремізм, ксенофобія, дискримінація за національною ознакою та інші прояви соціальної нетерпимості. Абсолютизація глобальних норм руйнує ціннісне ментально-національне підґрунтя у праві, а також викликає девіантні відхилення.

9. Встановлено, що вплив глобальних проблем на право можна охарактеризувати аксіологічними та деаксіологічними чинниками. До основних ціннісних елементів віднесено те, що тільки процес правової глобалізації має потенціал правового врегулювання глобальних проблем сучасності, а також детермінує процес уніфікації права на основі принципів рівності, свободи, справедливості та інших високоморальних досягнень сучасної цивілізації. Водночас деонтологія глобалізаційних змін спричинює деонтологічні зміни правової системи окремої держави, через нівелювання національного чинника у праві та, як найрадикальніший прояв, стимулює правовий гегемонізм, тобто вплив єдиної наддержави на весь світовий простір задля встановлення єдиної правової системи, щоправда, в межах ідеології та політичних, економічних й інших соціальних уподобань цієї ж держави. Її особлива небезпека у правовому вимірі полягає також у тому, що правовий гегемонізм деформує, навіть нівелює національне підґрунтя права.

Завдання правової глобалістики в аспекті дослідження кризи антропологічних цінностей у праві: визначити змінні характеристики моральної,

релігійної та інших ціннісних норм та стандартів, з'ясувати їх безпосередній вплив на зміну правових реалій; дослідити ціннісні та антиціннісні риси процесу правової глобалізації та їх вплив на глобальні проблеми сучасності; визначити зміни людиноцентристського чинника у праві; подолати руйнацію національного чинника у праві, що спричинює девіантні прояви до всієї системи правових явищ; проаналізувати трансформацію правової ідентичності, правосвідомості та правової культури в майбутньому; розробити конкретні засоби подолання і подальшого недопущення деформаційних процесів, що зумовлені глобалізацією, у правовій сфері.

10. В Україні на сучасному етапі удосконалення системи права виникла необхідність переоцінки правових положень, які суперечать об'єктивній дійсності. Ці зміни викликані трансформацією науково-правових парадигм, оновленням правових цінностей, пошуком ефективних правових способів регулювання суспільних відносин, революційними змінами у правовій освіті. Сьогодні для України не варто гіперболізувати глобалізаційні процеси, котрі домінують і впливають на національне право та законодавство. Активно відбуваються і внутрішні процеси трансформації системи права України. Проте змінні чинники в Україні пов'язані з бінарними процесами в суспільних глобалізаційних реаліях, вони зумовлюють зміни у свідомості, формують нові парадигмальні змінні для правосвідомості та правової культури; правова глобалізація вимагає тіснішого взаємозв'язку вітчизняної держави у правовій сфері з міжнародними організаціями, спеціалізованими установами, зарубіжними державами. Однак ця тісна співпраця не має нашкодити ментальним інтересам окремої нації, не девальвувати її правових традицій та національних моральних правил поведінки. Розкритикований в роботі парадоксальний процес тотальної імплементації міжнародних норм, шляхом безсистемного калькування зарубіжних норм, за якого порушується системність правової системи, до якої без достатніх підстав й адаптації вживлюються чужі елементи.

Встановлено, що розвиток правової глобалістики як юридичної науки сприятиме: оновленню системи права та системи законодавства завдяки, зокрема, можливості адекватно поєднати імплементавані міжнародні і глобальні ціннісні правила поведінки та національно-ментальні правові субстанції; формуванню державної політики та визначенню із стратегією розвитку державно-правових парадигм; орієнтації правової сфери у новітніх тенденціях та інноваційних механізмах; позитивному впливу на громадянське суспільство та правову свідомість, освітню й інформаційну сфери; потенційній можливості захистити державу, за допомогою реалізації превентивних заходів, від негативних наслідків глобалізації та глобальних проблем; посиленню активності міжнародної співпраці в усіх сферах народного господарства та культури.

Досліджено взаємодію правової глобалістики з іншими юридичними науками (теорією держави і права, міжнародним правом, порівняльним правознавством та філософією права). Відтак констатовано, що така взаємодія має дуалістичну природу, оскільки простежуються лінійні вектори впливу з обох боків.

Визначено такі ознаки, що вказують на належність правової глобалістики до системи юриспруденції: є системою теоретичних учень, поглядів, теорій, концепцій, взаємопов'язаних положень, доктрин та інших знань про правову глобалізацію та глобальні правові проблеми; у системі юридичних наук входить до теоретичного блоку наукових знань; досліджує державу і право у вимірі глобального новітнього інноваційного інтеграційного явища; має свій предмет, методи, джерела та систему дослідження; розробляє власний термінологічний та понятійний апарат; реалізує прогностичну функцію юриспруденції.

11. Тенденціями розвитку правової глобалістики як правової науки визначено: продовження уніфікації та інвентаризації базових понять глобальних досліджень та глобалістики; остаточне визначення статусу та місця в системі юридичного наукового знання правової глобалістики; необхідність концентрації та координації всього комплексу досліджень з глобально-правової та системної проблематики в єдину систему наукових знань; привернення уваги широкої юридичної громадськості до розробки цієї проблематики і підняття її на новий рівень обговорення; впровадження наукових висновків та положень у практичну площину – правову політику української держави, її законодавство; забезпечення популяризації глобальних правових досліджень як наукового напрямку й академічної дисципліни в суспільстві.

СПИСОК ПРАЦЬ, ОПУБЛІКОВАНИХ ЗА ТЕМОЮ ДЕСЕРТАЦІЇ

1. Дякович О. В. Правова глобалізація у аспекті аксіологічного аналізу / О. В. Дякович // Митна справа. – 2013. – № 3. – Ч. 2. – Кн. 1. – С. 48–53.
2. Дякович О. В. Проблема трансформації національних правових систем як предмет дослідження правової глобалістики / О. В. Дякович // Науковий вісник Херсонського національного університету. Серія: Юридичні науки. – 2013. – Вип. 3. – Том. 2. – С. 193–195.
3. Дякович О. В. Сутнісні характеристики предмету правової глобалістики / О. В. Дякович // Електронне наукове фахове видання порівняльно-аналітичне право. – 2013. – №4. – С. 25–27. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [<http://pap.in.ua/4/1/Dyakovych%20O.V..pdf>].
4. Дякович О. В. Науковий аспект дослідження проблем глобалізації та регіоналізації правового простору / О. В. Дякович // Наше право. – 2014. – № 2. – С. 22–26.

5. Дякович О. В. Правова глобалістика як міждисциплінарна юридична наука: дискусійні питання / О. В. Дякович // Європейські перспективи. – 2014. – № 1. – С. 22–27.

6. Dyakovich O. Crisis of state sovereigntys a subject of legal globalistics research / O. Dyakovich // LEGEA ȘI VIAȚA Publicație științifico-practică. – 2014. – №1. – С. 97–99.

7. Дякович О.В. Криза антропологічного виміру соціобуття в глобалізаційних процесах сучасності / О.В. Дякович: матеріали учасників I-ї регіональної науково-практичної конференції «Державотворення та правотворення в Україні: проблеми та перспективи розвитку», (Львів, 11 квітня 2013 року). – Львів: ННПП НУ «Львівська політехніка», 2013. – С. 143–145.

8. Дякович О.В. Глобальні проблеми сучасності як предмет дослідження правової глобалістики / О.В. Дякович: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Правові засоби забезпечення та захисту прав людини: вітчизняний та зарубіжний досвід», (Харків, 6-7 грудня 2013 року). – Харків: ГО «Асоціація аспірантів - юристів», 2013. – С. 7 – 8.

9. Дякович О.В. Футурологічне підгрунття правової глобалістики / О.В. Дякович: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Юридичні науки: історія, сучасний стан та перспектив досліджень», (Київ, 13-14 грудня 2013 року), [у 2 ч.]. – К.: Центр правових наукових досліджень, 2013. – Ч. 2. – С. 141–142.

10. Дякович О.В. Інноваційність правової глобалістики / О.В. Дякович: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Законодавство України: історія розвитку, соціальна обумовленість, якість, застосування та вдосконалення», (Донецьк, 20-21 грудня 2013 року). – Д.: Східноукраїнська наукова юридична організація, 2013. – С. 11–13.

11. Дякович О.В. Правова глобалістика як новітня тенденція в юридичній науці / О.В. Дякович: Materialy X Międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji «Strategiczne pytania światowej nauki - 2014» (Przemyśl? 07 – 15 lutego 2014 roku) Volume 9. Prawo.: Przemyśl/ Nauka i studia – S. 50–52.

12. Дякович О.В. Інтегративний підхід у методології правової глобалістики / О.В. Дякович: матеріали за X международная научна практична конференция «Настоящи изследвания и развитие – 2014», (София, 17-25 януари 2014 року). – София: «Бял Град-БГ» ООД, 2014. – Том 8. – С. 3–4.

АНОТАЦІЯ

Дякович О. В. Правова глобалістика (загальнотеоретичне дослідження). – На правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.01 – теорія та історія держави і права; історія

політичних і правових учень. – Національний університет «Львівська політехніка» Міністерства освіти і науки України, Львів, 2015.

У дисертації доводиться самостійний статус науки правової глобалістики через визначення таких критеріїв: незалежність предмета та метода наукового пізнання, власний понятійно-категорійний апарат та практичну сферу застосування. Предметом правової глобалістики визначено тенденції та властивості правової глобалізації і спричинені нею проблеми.

Сформульовано авторське визначення правової глобалістики як міждисциплінарної юридичної науки, яка спрямована на виявлення сутності правової глобалізації, причин її появи і тенденцій розвитку, аналіз породжуваних нею позитивних і негативних наслідків та дослідження глобалізаційних правових проблем.

Визначено такі ознаки, що вказують на належність правової глобалістики до системи юриспруденції: є системою теоретичних учень, поглядів, теорій, концепцій, взаємопов'язаних положень, доктрин та інших знань про правову глобалізацію та глобальні правові проблеми; у системі юридичних наук входить до теоретичного блоку наукових знань; досліджує державу і право у вимірі глобального новітнього інноваційного інтеграційного явища; має свій предмет, методи, джерела та систему дослідження; розробляє власний термінологічний та понятійний апарат; реалізує прогностичну функцію юриспруденції.

Досліджено взаємодію правової глобалістики з іншими юридичними науками, визначено тенденції розвитку правової глобалістики в Україні.

Ключові слова: глобалістика, правова глобалістика, правові проблеми, трансформація, предмет, метод, юридична наука.

АННОТАЦІЯ

Дякович О. В. Правовая глобалістика (общетеоретическое исследование). – На правах рукописи.

Диссертация на соискание ученой степени кандидата юридических наук по специальности 12.00.01 – теория и история государства и права; история политических и правовых учений. – Национальный университет «Львовская политехника» Министерства образования и науки Украины, Львов, 2015.

В диссертации доказывается самостоятельный статус науки правовой глобалістики через определение следующих критериев: независимость предмета и метода научного познания, собственный понятийно-категориальный апарат и практическую сферу применения. Предметом правовой глобалістики определены тенденции и свойства правовой глобалізации и вызванные ею проблемы.

Сформулировано авторское определение правовой глобалистики как междисциплинарной юридической науки, которая направлена на выявление сущности правовой глобализации, причин ее появления и тенденций развития, анализ порождаемых ею положительных и отрицательных последствий и исследования глобализационных правовых проблем.

Определены следующие признаки, указывающие на принадлежность правовой глобалистики к системе юриспруденции: является системой теоретических учений, взглядов, теорий, концепций, взаимосвязанных положений, доктрин и других знаний о правовой глобализации и глобальные правовые проблемы; в системе юридических наук входит в теоретический блок научных знаний; исследует государство и право в измерении глобального новейшего инновационного интеграционного явления; имеет свой предмет, методы, источники и систему исследования; разрабатывает собственный терминологический и понятийный аппарат; реализует прогностическую функцию юриспруденции.

Также разработаны авторские определения правовой глобализации как основного предмета правовой глобалистики. Правовая глобализация проявляется как исторически поступательный процесс инновационного прогрессивного развития универсальных свойств, норм, форм и процедур правового пространства, определяет способность права регулировать процессы общественной глобализации и характеризуется универсальностью, гуманизацией, трансформацией и переменной характеристикой государственно-правовых явлений.

Установлено, что предметом правовой глобалистики также выступают глобальные правовые проблемы, которые привносят противоречивые факторы в правовые реалии. Выделены основные правовые глобализационные проблемы, которые должны решаться в рамках правовой глобалистики, к числу которых отнесены проблемы: кризиса национального суверенитета государства; трансформации национальных правовых систем; глобализации и регионализации правового пространства; аксиологической переменной в правовой системе.

Исследовано взаимодействие правовой глобалистики с другими юридическими науками, определены тенденции развития правовой глобалистики в Украине.

Ключевые слова: глобалистика, правовая глобалистика, правовые проблемы, трансформация, предмет, метод, юридическая наука.

SUMMARY

Dyakovych O.V. Legal Globalistics (general theoretical research). – The manuscript.

Dissertation for the Candidate degree in Law Sciences in specialty 12.00.01 – theory and history of state and law; history of political and legal

studies. – National university of «Lviv Polytechnic» Education and Science Ministry of Ukraine, Lviv, 2015.

The dissertation is proving independent legal status of science legal globalistics through the definition of the following criteria: the independence of the subject and method of scientific knowledge, its own conceptual and categorical apparatus and the practical scope. The subject of legal globalistics were identified as trends and properties defined legal globalization and consequent problems.

It's given the authors definition of legal globalistics as an interdisciplinary jurisprudence, which aims to identify the legal nature of globalization, the causes of its occurrence and trends, analysis posed by its positive and negative effects and researching of globalization legal issues.

It's determined the following signs that indicate affiliation to legal globalistics to the legal system of jurisprudence: a system of theoretical studies, opinions, theories, concepts, interrelated regulations, doctrines and other knowledge about the legal globalization and global legal problems; in the system of jurisprudence is part of theoretical block of scientific knowledge; examines the state and law in terms of global integration of modern innovation phenomenon; has its own subject, methods, sources and research system; develops its own terminology and conceptual apparatus; implements predictive function of jurisprudence.

It's investigated an interaction of legal globalistics with other jurisprudence, it's determined trends of legal globalistics development in Ukraine.

Keywords: globalistics, legal globalistics, legal issues, transformation, subject, method, jurisprudence.

Підписано до друку 22.10.2015. Формат 60×84/16.
Папір друкарський. Ум. друк. арк. 0,9.
Зам. № 520. Наклад 100 пр.

Видавництво «ПАІС»
Реєстраційне свідоцтво ДК № 3173 від 23 квітня 2008 р.
вул. Гребінки 5, оф. 1, м. Львів, 79007
тел.: (032) 225-60-14, (032) 261-24-15
e-mail: pais@mail.lviv.ua; <http://www.pais.com.ua>